

SvD

KONST - KONST ALLMÄNT

Skulptur, teckning

Vanna Bowles

Angelika Knäpper Gallery, Tegnérgatan 4
T o m 8 maj

Teatralt porträtt av borgerlig fasad

Publicerad: 19 april 2008, 14.47. Senast ändrad: 9 maj 2008, 11.00

Någonting har hänt med dagens unga konst. Den har blivit så gammaldags, så 1800-talsmässig. Inte nog med att motiv från tidigare sekel dyker upp, den har också eklekticismen gemensam med 1800-talet: en upprepning av tidigare seklers konststilar och dekorationsmotiv.

Nåja, det är en begränsad del av samtidskonsten. Men ett är säkert, konstnärer har börjat lägga sig vinn om hantverket som aldrig förr. Det målas och det tecknas, gärna i stort format, med omsorgsfull långsamhet.

Till den humoristiska falangen hör Vanna Bowles som presenterar en utställning med mekaniska pappersskulpturer och tecknade motiv med relief. På en piedestal med vackert formade tassar är en låda placerad. Den har titthål och ett galler av papper. Genom hålen går det att se mekaniken: ett kugghjul av kartong som snurras runt med hjälp av en liten motor höjer och sänker locket på den cylinderformade asken som är placerad ovanpå lådan. En gubbe tittar ut med ett grinande ansikte.

De gapande gubbarna återkommer i ett par verk i form av små bokmärkesänglar som cirkulerar runt i en mobil eller hålls inlåsta (med öppen dörr!) i en fågelbur. Varför flyger de inte ut när de har chansen? Kvinnorna å andra sidan svimmar på klassiskt vis eller är hysterikor.

Teckningarna med relief är oerhört skickligt gjorda. Hon är mästertlig i att fånga ansiktsuttryck och ge liv åt de noggrant utförda figurerna. Först tänker jag att det är ett nytt grepp att låta teckningarna gå ut i rummet genom tillägg av skulpterade kroppsdelar. Men sedan känner jag igen förebilderna: i skulptören Fidias reliefer på Parthenon, i Lorenzo Ghibertis bronsportar till baptisteriet i Florens. Så ser relief ut, som en kombination av teckning och skulptur.

Vad vill 1800-talet säga med sina charmfullt inrökta miljöer med medaljongtapeter, palmer och stuckaturer? Vad är det hon vill åt? Det är någonting som har med lustar att göra, voyerism. En peepshow utgör ett centralt verk. Likaså tre granskande konstkritiker som långsamt vrider sina huvuden i takt. Det har också med den polerade ytan att göra. Hon använder sig av den viktorianska borgerligheten som en fasad som i varje stund tenderar att rämna. Kvinnor är på gränsen till sammanbrott och männen håller masken. Eller gör de det? Nej, de tappar masken. Det är män som inte klarar av att hålla ihop.

Det teatrala draget i Vanna Bowles utställning hade i ett annat sekel ansetts som något fult och lågt, nu är det tecken på högkonst. William Kentridge, vars uppmärksammade verk **Black Box** som nyligen visades på Moderna museet, tycks vara en förebild. Det skall vara mekanik, kuliss och teater. Då är det bra.

ANNA BRODOW
kultur@svd.se